Αριστερά και Δημοτικές Εκλογές (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε από το αφοα στις 19/12/23.

Περιεχόμενο

Αριστερά και Δημοτικές Εκλογές

✍ Δημήτρης Δημητρίου

Δεν υπάρχουν δεξιά και αριστερά προβλήματα, υπάρχουν όμως δεξιές και αριστερές λύσεις

Σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, οι πιο πολλές συμμαχίες που έχουν να κάνουν με τις δημοτικές εκλογές συνομολογούνται μεταξύ του ΑΚΕΛ και του ΔΗΚΟ. Τόσο στην αριστερά όσο και στη δεξιά κυριαρχεί μια φράση-κλισέ που τονίζει ότι «δεν υπάρχουν αριστερά και δεξιά προβλήματα». Σύμφωνα, λοιπόν, με αυτό το σύνθημα-λάβαρο, στις τοπικές εκλογές μετρά η προσωπικότητα που σηκώνει τα μανίκια ψηλά και όχι οι οποιεσδήποτε ιδεολογικοπολιτικές ή κομματικές προσεγγίσεις.

Πράγματι, δεν υπάρχουν δεξιά και αριστερά προβλήματα. Πιστεύω, όμως, ότι υπάρχουν αριστερές και δεξιές λύσεις στα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών. Υπάρχει ο αυταρχικός τρόπος, υπάρχει όμως και ο συναινετικός-συλλογικός τρόπος αντιμετώπισης των προβλημάτων. Υπάρχει το νεοφιλελεύθερο μοντέλο επίλυσης των προβλημάτων (περικοπές, στερήσεις, υποβάθμιση της ποιότητας ζωής) και ο εξωστρεφής-ανθρωποκεντρικός τρόπος, που αναζητά και επιδιώκει καινούργιες ιδέες, που προσπαθεί να αξιοποιήσει ικανότητες και ιδιαίτερα τοπικά χαρακτηριστικά, με στόχο το ξεπέρασμα υπαρκτών προβλημάτων. Υπάρχει, τέλος, ο αγωνιστικός τρόπος διεκδίκησης, που απορρίπτει δουλικές συμπεριφορές σε μια ανάλγητη κεντρική εξουσία.

Ιστορικά η αριστερά έχει να επιδείξει πολλές περγαμηνές όσον αφορά τους δήμους. Ας μην ξεχνάμε τις εκλογές του 1946, όπου η αριστερά σάρωσε πραγματικά εκλέγοντας τους δικούς της υποψήφιους στους 4 από τους 6 δήμους. Η αυτοδιοίκηση και ασφαλώς και η Τοπική Αυτοδιοίκηση, είναι στο DNA της Αριστεράς. Συνδέεται στενά με το όραμά της για μια κοινωνία ελευθερίας, αλληλεγγύης και ισότητας. «Την απόλυτη αυτονομία της αυτοδιοίκησης, απλωμένης σε όλες τις περιοχές της Γαλλίας» ζητούσε η Κομμούνα των Παρισίων το 1871. Η ΕΑΜική Εθνική Αντίσταση κατοχύρωσε την αυτοδιοίκηση ως θεμελιώδη θεσμό του δημόσιου βίου των Ελλήνων. Φυσικά, δεν θα πρέπει να παρασυρθούμε από τις ουτοπικές αντιλήψεις δημιουργίας μιας σοσιαλιστικής όασης μέσα στην έρημο ενός καπιταλισμού όπως τον βιώνουμε σήμερα. Ούτε και παρασυρόμαστε στις ουτοπικές αντιλήψεις του φαβιανισμού περί «σοσιαλισμού των δήμων» (municipal socialism).

Ο ρόλος μιας ριζοσπαστικής αριστεράς είναι να εμπεδώσει στις συνειδήσεις των εργαζομένων την ανατρεπτική της λογική στο κάθε ζήτημα που προκύπτει. Συσπειρώνοντας τους εργαζομένους μέσα από αυτή τη λογική προωθεί μια συνειδητοποίηση για μια νέα στάση ζωής ενεργούς συμμετοχής

στους αγώνες για αλληλεγγύη, για συλλογική δράση από τα κάτω, για κοινωνική και οικολογική προστασία. Στις μέρες μας αυτή η προσφορά αλληλεγγύης λαμβάνει ιδιαίτερες διαστάσεις, έναν ιστορικής σημασίας, θα έλεγα, χαρακτήρα, αφού οι τοπικές κοινωνίες καλούνται να στηρίξουν τις ομάδες συνανθρώπων μας που έρχονται από άλλες χώρες και που χρειάζονται την άμεση βοήθειά μας για να επιβιώσουν (με τη δημιουργία δομών, με υλική-ηθική στήριξη, με τη δημιουργία κουλτούρας συμπερίληψης και ένταξης στην τοπική κοινωνία κ.λπ.). Ίσως να μην υπάρχει προσφορότερο πεδίο για την έμπρακτη εφαρμογή αυτών των αξιών από το θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, η οποία αντικειμενικά τοποθετείται ως η εξουσία που βρίσκεται πιο κοντά στον λαό.

Ποιο το όραμα και οι δράσεις μιας ριζοσπαστικής αριστεράς μέσα στους δήμους;

Ίσως το σημαντικότερο στοιχείο που αναδεικνύεται σήμερα είναι ο συμμετοχικός, διεκδικητικός και αναπτυξιακός χαρακτήρας της αυτοδιοίκησης. Η συμμετοχή των απλών εργαζομένων-πολιτών του κάθε δήμου στη διαμόρφωση όλων εκείνων των αποφάσεων που επηρεάζουν την πόλη και τους ανθρώπους της δεν αποτελεί μια αόριστη, αφηρημένη έννοια, αλλά την πεμπτουσία αξιολόγησης, παρακολούθησης και ελέγχου όλων των προγραμμάτων ανάπτυξης της πόλης. Η εμπλοκή των εργαζομένων, μέσα από λαϊκές δημοτικές συνελεύσεις, στηρίζει προγράμματα ανάπτυξης και, μέσα από αξιολόγηση προτεραιοτήτων, δίνει έμφαση σε έργα που βελτιώνουν το περιβάλλον κατοίκησης και την ποιότητα ζωής, ιδιαίτερα σε υποβαθμισμένες περιοχές, και θέτουν σε δεύτερη μοίρα τα τόσο προσφιλή σε πολλούς δημοτικούς άρχοντες έργα βιτρίνας.

Η συμμετοχική διαδικασία μέσα από λαϊκές δημοτικές συνελεύσεις αλλά και η αξιοποίηση νέων μορφών δημοκρατικής παρέμβασης, όπως είναι η ηλεκτρονική δημοκρατία, υποβάλλει τους δημοτικούς άρχοντες σε μια διαδικασία συνεχούς οικονομικού ελέγχου.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση καθίσταται ο τοπικός σύνδεσμος όλων των φορέων με κεντρικό όραμα μια κοινωνία συνεργασίας και αλληλοϋποστήριξης. Ένα απλό παράδειγμα είναι η καταγραφή των φτωχών και μονογονεϊκών οικογενειών ή των ανέργων, κάτι που θα πρέπει να αποτελεί άμεση προτεραιότητα, ιδιαίτερα στις δύσκολες εποχές που ζούμε. Η κινηματική δράση με συντονιστή και αρωγό τον θεσμό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης μπορεί να προχωρήσει στη λεπτομερή καταγραφή των ειδικών περιπτώσεων συλλέγοντας στοιχεία από σπίτι σε σπίτι, υλοποιώντας συστήματα βοήθειας και πρακτικής συμπαράστασης. Αυτές οι ενέργειες συμπληρώνουν και δεν υποκαθιστούν τις υποχρεώσεις του κεντρικού κράτους απέναντι στους συμπολίτες μας που έχουν ανάγκη.

Η ενεργή συμμετοχή των πολιτών θα δώσει στους δήμους ένα ισχυρότατο όπλο ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές της κεντρικής εξουσίας, που έχει αποστερήσει τους δήμους από σημαντικά κονδύλια. Κονδύλια για τον πολιτισμό, για το περιβάλλον, για βασικά έργα υποδομής.

Η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να παίξει έναν πολύ χρήσιμο συντονιστικό ρόλο στα διάφορα κοινωνικά κινήματα ενάντια στις πολιτικές φτωχοποίησης του λαού μας. Κινήματα ενάντια στις εκποιήσεις, υπεράσπισης των μικροϊδιοκτητών, αντιρατσιστικά κινήματα και ομάδες στήριξης των προσφύγων–μεταναστών κ.ά. μπορούν να δράσουν με τη στήριξη των τοπικών αρχών πολύ αποτελεσματικότερα σε τοπικό επίπεδο.

Ακόμη ένα στοιχείο που χρήζει αναφοράς είναι ο ρόλος των δημοτικών αρχών σε περιοχές που γειτνιάζουν με τη γραμμή διαχωρισμού της χώρας μας. Θεωρώ ότι οι δήμοι αυτοί θα μπορούσαν να συμβάλουν στη δημιουργία μιας κουλτούρας επαναπροσέγγισης και ειρηνικής συμβίωσης με προγράμματα συνεργασίας, π.χ., εγκατάσταση φωτοβολταϊκών στην ουδέτερη ζώνη προς όφελος και των δύο κοινοτήτων, σύσταση Τεχνικής Επιτροπής που να ασχολείται με αυτά τα θέματα σαν μια πρωτοβουλία που ενθαρρύνεται και από τον ΟΗΕ, καθιέρωση κοινών πολιτιστικών εκδηλώσεων που φέρνουν τις δύο κοινότητες πιο κοντά.

Όλα τα παραπάνω ορίζουν το σημερινό όραμα της ριζοσπαστικής αριστεράς για μια τοπική αυτοδιοίκηση άμεσα και δημοκρατικά ελεγχόμενη από τους κατοίκους της, με στόχο την πρακτική εφαρμογή των αξιών της δημοκρατικής λαϊκής συμμετοχής και της κοινωνικής αλληλεγγύης, καθώς και τον αγώνα για την προάσπιση της ποιότητας ζωής των κατοίκων, του πολιτισμού, του περιβάλλοντος και του οράματος για μια επανενωμένη Κύπρο.

Επαφίεται στον καθένα από μας να απαντήσει στο ερώτημα αν όλα τα παραπάνω χαρακτηριστικά μιας αριστερής πολιτικής μπορούν να μετουσιωθούν σε πράξη με τη συνομολόγηση συνεργασιών με κόμματα της δεξιάς όπως, π.χ., το ΔΗΚΟ, τη ΝΕΔΗΠΑ, την ΕΔΕΚ.

Παρεμπιπτόντως, επισημαίνω ότι ο πρόεδρος του ΔΗΚΟ, χέρι με χέρι με τον τέως πρόεδρο του ΔΗΣΥ, στήριξαν με την παρουσία τους στη συγκέντρωση που έγινε στη Λάρνακα τις πρακτικές γενοκτονίας του κράτους του Ισραήλ ενάντια στον παλαιστινιακό λαό. Σχετικό ή άσχετο με τις επερχόμενες δημοτικές εκλογές, θα το κρίνετε και πάλιν εσείς.

Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2020-2029, 2023, αφοα, Κοινότητα Αγώνα (Ομάδα), Απροσδιόριστη Τοποθεσία

From:
https://www.movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο**
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:
https://www.movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:afoa:elections1

Last update: **2025/07/15 13:46**